

Arrest

nr. 263 106 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker (A.M.Ad.A.M.) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Arabische origine. U werd op 27/01/1972 geboren in Bagdad als soennitische moslim. In 2002 huwde u met As.O. (O.V.: X) en u kreeg tezamen vier zoons, met name: Am. (°2003), A. (°2005), S. (°2008) en R. (°2009). U woonde samen met uw gezin in Bagdad en was de uitbater van een restaurant. Op 15/02/2018 werd u, terwijl u op weg was naar huis, plots ontvoerd door vier onbekende mannen. De ontvoerders vertelden u dat u een bekentenis moest afleggen, maar u wist niet waarvoor en dus werd u gefolterd en geslagen. Men wilde via u informatie bekomen over wat klanten in uw restaurant vertelden over de milities en politieke partijen.

Diezelfde dag nog werd u om onbekende redenen weer vrijgelaten. Enkele dagen na uw vrijlating moest u geopereerd worden aan de verwondingen die u had opgelopen aan uw onderrug. U heeft tot op heden ook nog steeds gehoorproblemen omwille van dit incident. In juni 2018 werd u echter opnieuw lastiggevalen, ditmaal bij u thuis. Twee onbekende mannen kwamen aan uw deur en zeiden u dat u uw huis diende te verlaten. U besloot hierna om uw reis naar Europa te regelen en dook met uw gezin onder bij uw vriend M.. Op 10/07/2018 ontvluchtte u Irak samen met uw vrouw en kinderen.

Op 21/07/2018 kwam u aan in Griekenland op het eiland Xios. U diende samen met uw gezin een verzoek in tot internationale bescherming en kreeg de status van subsidiaire bescherming toegewezen in januari 2019. Na ongeveer acht maanden in een vluchtelingenkamp in Chios te hebben verbleven, verhuisden jullie naar een opvangcentrum in het binnenland, in Corotos, vlakbij Athene. De situatie in beide opvangcentra was echter slecht. U voelde er zich niet veilig omwille van de aanwezigheid van drugs en bendes. Bovendien konden uw kinderen niet naar school en was er geen toegang tot taallessen. U zocht op verschillende plaatsen werk, maar kon niks vinden. Uw zoon lijdt aan een aangeboren afwijking aan zijn borstkas die niet naar behoren behandeld werd in Griekenland, net zoals de nierproblemen van uw vrouw en uw eigen gehoorproblemen en huidziekte. In juli 2019 vertelde men u in het opvangcentrum dat u daar vanaf augustus niet meer zou kunnen blijven. U besloot dan ook samen met uw gezin om Griekenland te verlaten en regelde een vliegtuigreis naar België.

Op 12/07/2019 kwam u aan in België en op 23/07/2019 diende u een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten. Bij beslissing van 23/12/2019 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk omdat u reeds internationale bescherming genoot in een andere lidstaat van de Europese Unie. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 03/01/2020. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 21/09/2020.

Ter staving van uw asielmotieven en uw identiteit legt u de volgende kopieën neer: uw huwelijksakte, uw identiteitskaart en die van uw gezinsleden, uw Iraaks paspoort en die van uw gezinsleden, Griekse documenten ivm het bevel om uw verblijfplaats daar te verlaten, schoolattesten van uw kinderen in België en kastickets van uw aankoop van medicijnen in Griekenland die u zelf moest bekostigen. Daarnaast ook de originele stukken van: medische attesten ivm uw gehoor, foto's van kamp Xios, medische verslagen van Ahmed, medische verslagen van As., de medische intakes van Ad., Am., R. en S., en psychische attesten over de opvolging van Am. in België door P. Duchâteau.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonde dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien het CGVS, het arrest van de RvV nr. 241248 dd. 21/9/2020 indachtig, niet kan aantonen dat u en uw familie, onafhankelijk van uw wil, na terugkeer naar Griekenland niet in een situatie terecht zullen komen zonder toegang tot huisvesting, voeding of hygiënische basisvoorzieningen waardoor jullie een reëel risico lopen om zich te bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (met negatieve gevolgen voor de fysieke en mentale gezondheid van jullie kinderen, waarvan er twee extreem kwetsbaar zijn omwille van respectievelijk ernstige psychische problemen en een geboren afwijking aan de borstkas) of op een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst

U vreest dat u of uw kinderen vermoord of ontvoerd zullen worden indien jullie zouden terugkeren naar Irak, nadat u in het verleden al eens ontvoerd en gemarteld werd door onbekenden en nadat u bevolen werd om uw huis te verlaten.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ten aanzien van Irak, uw land van nationaliteit, een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend en beweert te zullen kennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw gehele asielrelaas getekend wordt door een gebrek aan logica en aannemelijkheid, hetgeen nefast is voor de geloofwaardigheid ervan. Zo is het om te beginnen al totaal onduidelijk waarom juist u het slachtoffer werd van zulke verregaande vervolging, en wie het dan precies waren die u op deze manier wilden vervolgen. Uit uw verklaringen blijkt dat u de eigenaar was van een kleinschalig restaurant/ snackbar, waar u kebab en gegrild vlees verkocht (CGVS Ad. II p.5). U hield zich naar eigen zeggen ver van politiek en praatte ook nooit met uw klanten over dit soort zaken (CGVS Ad. II p.6; p.10). Het is dan ook zeer vreemd dat u op een dag door onbekenden ontvoerd zou worden die zouden trachten van u bekentenissen af te dwingen over de slechte dingen die u en uw klanten gezegd zouden hebben over de milities en politieke partijen zonder enige concrete indicatie hiertoe. Nog vreemder is echter dat daarna, wanneer u weigert te bekennen, men besluit om u gewoon weer vrij te laten zonder uitleg en zonder concrete verdere instructies voor de toekomst (behalve dan dat u tegen niemand mag vertellen wat er gebeurd is) (CGVS Ad. II p.12). Het oogmerk en de logica van uw ontvoerders -van wiens identiteit u overigens nog steeds geen idee heeft- blijft dan ook een raadsel. Hetzelfde geldt voor de twee onbekenden die zes maanden later aan uw deur staan en u gebieden uw huis te verlaten. Wie ze zijn en waarom ze zouden willen dat u uw huis verlaat, is totaal onduidelijk. Niettegenstaande deze onduidelijkheden, besluit u echter toch meteen te gehoorzamen en verlaat de volgende dag uw huis, om vervolgens onder te duiken bij een vriend in afwachting van uw definitieve vertrek uit Irak. Tot op heden weet u nog altijd niet waarom juist u gevisieerd werd (al denkt u wel dat het te maken heeft met het feit dat u een restaurant uitbaatte) en weet u ook nog altijd niet wie u viseerde (al denkt u wel dat het leden waren van de milities of de partijen) (CGVS Ad. II p.7; p.10). Dit hele verhaal mist logica en aannemelijkheid, hetgeen sterke twijfels doet rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas

Deze twijfels worden nog meer gevoed door een aantal tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw vrouw, en tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen onderling. Zo vertelt u bij de DVZ dat u, nadat u vrijgelaten werd en enkele dagen later geopereerd werd aan uw verwondingen, nog anderhalve maand tot twee maanden thuisbleef (zie administratie dossier: CGVS-vragenlijst Ad.). Uw vrouw vertelt bij de DVZ hetzelfde (zie administratie dossier: CGVS-vragenlijst As.). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS vertelt u dan weer dat u na uw operatie slechts één week tot tien dagen thuisbleef (CGVS Ad. II p.6), even later zijn dit vijftien tot twintig dagen geworden (CGVS Ad. II p.6; p.12) en nog later zijn het vijftien dagen tot één maand (CGVS Ad. II p.13). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen m.b.t. de tijd die u thuiszat na uw operatie, zegt u het niet goed meer te weten (CGVS Ad. II p.12). Deze uitleg is geenszins in staat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen. Voorts verklaarde u bij de DVZ dat u aan niemand wilde vertellen wat er u werkelijk was overkomen en dus verklaarde u uw verwondingen door aan uw kinderen wijs te maken dat u met de auto overkop was gegaan (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst Ad.). Ook uw vrouw zegt bij de DVZ dat jullie de kinderen vertelden dat u een auto-ongeluk had gehad (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst As.). Bij het CGVS spreekt u nog steeds over een auto-ongeluk, zij het wel op een andere manier, met name zegt u dat u de kinderen niet vertelde dat u overkop was gegaan maar wel zelf werd aangereden door een auto (CGVS Ad. II p.12). Uw vrouw daarentegen zegt niets meer over een auto-ongeval, maar wel over een fietsongeval. Meer bepaald zou zij de kinderen verteld hebben dat u gevallen was met de fiets (CGVS As. II p.9). Geconfronteerd met het eerdere verzinsel dat u een auto-ongeval zou gehad hebben, reageert zij door te zeggen dat ze zich niet meer goed kan herinneren wat ze de kinderen precies had wijsgemaakt doordat ze zich in zo'n gestresseerde toestand bevond (CGVS As. II p.9). Het is echter niet geloofwaardig dat ze zich dit wel nog zou kunnen herinneren bij haar DVZ-interview, maar later niet meer tijdens haar persoonlijke onderhoud op CGVS. Bijgevolg is dit opnieuw geen afdoende verklaring voor de voornoemde tegenstrijdigheid. U vertelt initieel ook dat u bedreigd werd aan de deur van uw huis en diezelfde dag nog begon met uw paspoorten te regelen (CGVS Ad. II p.6). Even later vertelt u dan weer dat u pas twee of drie dagen later uw paspoorten begon te regelen (CGVS Ad. II p.14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring ontkent u deze ooit gedaan te hebben (CGVS Ad. II p.14).

Het louter ontkennen van een eerdere verklaring is uiteraard niet in staat om de tegenstrijdigheid op te heffen. Bovenstaande tegenstrijdigheden doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast zijn er nog enkele divergenties en bizarre feiten, waarvoor jullie telkens een uitleg trachten te geven die weinig overtuigend is. Zo verklaart u ook dat u omstreeks 19u thuiskwam na de ontvoering, en dat uw kinderen op dat moment aan het slapen waren (CGVS Ad. II p.12). Ook uw vrouw zegt uitdrukkelijk : “mijn kinderen waren aan het slapen, ze hebben het niet gezien op de moment zelf.” (CGVS As. II p.8). Dit is opmerkelijk gezien uw oudste zoon op dat moment al 13 jaar oud was. Wanneer er aan uw vrouw gevraagd wordt of het gebruikelijk was dat jullie 13-jarige zoon om 19u al lag te slapen, zegt zij dat zij niet bedoelde dat de kinderen echt aan het slapen waren maar wel bedoelde dat ze elk op hun slaapkamer waren (CGVS As. II p.9). Opnieuw klinkt deze uitleg gekunsteld en weinig overtuigend. Bovenstaande ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat verschillende onderdelen van uw asielrelaas weinig doorleefd en vaag blijven. Bijvoorbeeld wanneer u praat over uw ontvoering en de plaats waar u werd vastgehouden. U zegt dat u naar een huis werd gebracht, maar u weet niet waar. Gevraagd hoe de ruimte er uit zag waar u werd opgesloten, antwoordt u: “een kamer” (CGVS Ad. II p.9). Gevraagd of er meubels in die kamer stonden, zegt u het niet meer te weten (CGVS Ad. II p.9). Ook wanneer u vertelt over de twee onbekenden die aan uw deur kwamen om u te bevelen uw huis te verlaten, blijft u uitermate vaag en aan de oppervlakte. U weet niet wie de twee mannen waren, noch of het dezelfde waren als uw ontvoerders (CGVS Ad. II p.13). U weet zelfs niet of ze uniformen droegen of niet, en wijst hierbij steeds op het feit dat het donker was buiten en u dus niet goed kon zien (CGVS Ad. II p.13-14). Dit gebrek aan detail en doorleefdheid zet zich voort wanneer u praat over de periode waarin u ondergedoken leefde bij uw vriend M.. Zo kent u niet eens de volledige naam van uw vriend (CGVS Ad. II p.15). U wijst er ook op dat M. in een klein huis leefde, met maar twee kamers en een keuken, en hij zelf ook een vrouw en drie kinderen had. Wanneer u dan gevraagd wordt hoe jullie allemaal in dat kleine huisje pasten wanneer ook u met uw gezin van zes daar ging wonen, antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat het voor niet zo een lange periode was dat u daar ging wonen (GCVS Ad. II p.15). Geconfronteerd met het feit dat twintig dagen toch niet zo een korte periode is, antwoordt u dat M. een klein plaatsje voor jullie had vrijgemaakt (CGVS Ad. II p.15). Bovenstaande vage en weinig doorleefde verklaringen kunnen het CGVS geenszins overtuigen. Bijgevolg kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het geheel van de problemen in Irak die tot uw vertrek zouden hebben geleid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op [https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/ CountryGuidanceIraq2019.pdf](https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/CountryGuidanceIraq2019.pdf) of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de

EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraq.securitysituation20190312.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraqsecuritysituation202010300.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige

confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de documenten en stukken die u voorlegde betreffende de problemen die u en uw gezin in Griekenland hebben gekend en de algemene situatie in Griekenland, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS deze stukken in rekening heeft gebracht bij het nemen van deze beslissing, waarin wordt erkend dat u en uw familie zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunnen stellen. Deze stukken hebben geen betrekking op jullie vrees ten aanzien van jullie land van nationaliteit, Irak. Wat betreft de stavingsstukken aangaande de medische problemen van u en uw gezinsleden, met name aangaande uw gehoorproblemen, de borstafwijking van Ahmed, de nierproblemen van uw vrouw, en de psychische problemen van Am., dient te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw deze elementen aanhalen als beletsel voor een terugkeer van jullie gezin naar Irak. De psychische attesten van Am. vermelden dat hij zwarte gedachten heeft en weigert naar school te gaan. Am. zijn problematische psychische toestand zou veroorzaakt zijn door de algemene onstabiele situatie in Irak (zonder dat er een expliciete link wordt vermeld met uw asielrelaas), door de traumatische tocht naar Europa en de onzekere situatie waarin u en uw gezin zich momenteel bevinden. Uitdrukkelijk gevraagd naar een eventuele vrees in hoofd van de kinderen bij terugkeer naar Irak, verwijst u enkel naar de problemen van uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas (CGVS Ad. II p.7).

Ook uw vrouw zegt dat ze vreest dat de kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van de bedreigingen die u kreeg, omdat de milities en de maffia's in Irak ook de familie vervolgen van de persoon die ze willen raken (CGVS As. II p.6).). Het louter hebben van medische problemen zonder verdere indicaties dat u omwille van deze problemen vervolging vreest, is dan ook niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming zoals ook uit de EASO guidance note blijkt die aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Wat betreft de medische problemen van u en uw gezinsleden dient dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS is omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België bevoegd om een heronderzoek ten aanzien van het land van nationaliteit te voeren op basis van de individuele en actuele situatie van de verzoeker en de situatie in het land van nationaliteit. Het CGVS houdt bij het heronderzoek rekening met de status die eerder door een andere lidstaat verleend werd, maar is er niet door gebonden. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat u er niet in slaagt aan te tonen dat er ten aanzien van uw land van herkomst, Irak, in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw. dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4 Vw. bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster (O.As.) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Arabische origine. U werd op 18/08/1972 geboren in Bagdad als soennitische moslima. In 2002 huwde u met Ad.A.M. (O.V.: 8883507) en u kreeg tezamen vier zoons, met name: Am. (°2003), A. (°2005), S. (°2008) en R. (°2009). U woonde samen met uw gezin in Bagdad en uw echtgenoot was de uitbater van een restaurant. Op 15/02/2018 werd hij, terwijl hij op weg was naar huis, plots ontvoerd door vier onbekende mannen. De ontvoerders vertelden hem dat hij een bekentenis moest afleggen, maar hij wist niet waarvoor en dus werd hij gefolterd en geslagen. Diezelfde dag nog werd hij om onbekende redenen weer vrijgelaten. Toen hij thuiskwam vertelde hij u wat er gebeurd was, maar u mocht het aan niemand vertellen en moest doen alsof hij een auto-ongeluk had gehad. In juni van datzelfde jaar werd uw man echter opnieuw lastiggevallen, ditmaal bij u thuis. Men zei hem dat hij jullie huis diende te verlaten en niet mocht proberen om naar de politie te gaan. Uw echtgenoot besloot hierna om een reis naar Europa te regelen en dus ontvluchtte u Irak samen met uw gezin op 10/07/2018.

Op 21/07/2018 kwam u aan in Griekenland op het eiland Xios. U diende samen met uw gezin een verzoek in tot internationale bescherming en kreeg de status van subsidiaire bescherming toegewezen in januari 2019. Na ongeveer acht maanden in een vluchtelingenkamp in Chios te hebben verbleven, verhuisden jullie naar een opvangcentrum in het binnenland, in Corotos, vlakbij Athene. De situatie in beide opvangcentra was echter slecht. U voelde er zich niet veilig omwille van de aanwezigheid van drugs en bendes. Bovendien konden uw kinderen niet naar school en was er geen toegang tot taallessen. Uw man zocht op verschillende plaatsen werk, maar kon niks vinden. Uw zoon lijdt aan een aangeboren afwijking aan zijn borstkas die niet naar behoren behandeld werd in Griekenland, net zoals uw eigen nierproblemen en de gehoorproblemen en huidziekte van uw echtgenoot. In juli 2019 vertelde men u in het opvangcentrum dat jullie daar vanaf augustus niet meer zou kunnen blijven. U besloot dan ook samen met uw gezin om Griekenland te verlaten en regelde een vliegtuigreis naar België.

Op 12/07/2019 kwam u aan in België en op 23/07/2019 diende u een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten. Bij beslissing van 23/12/2019 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk omdat u reeds internationale bescherming genoot in een andere lidstaat van

de Europese Unie. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 03/01/2020. De RvV vernietigde de beslissing van het CGVS bij arrest van 21/09/2020.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op dezelfde motieven die door uw echtgenoot (AL-M., Ad.; CG: 1919502 en OV: 8883507) werden aangehaald. U haalt zelf geen bijkomende motieven aan. In hoofde van uw man wordt er besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien u geen eigen elementen aanbrengt, kan in casu volstaan met een verwijzing naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw echtgenoot.

Deze beslissing luidt als volgt :

"Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonde dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien het CGVS, het arrest van de RvV nr. 241248 dd. 21/9/2020 indachtig, niet kan aantonen dat u en uw familie, onafhankelijk van uw wil, na terugkeer naar Griekenland niet in een situatie terecht zullen komen zonder toegang tot huisvesting, voeding of hygiënische basisvoorzieningen waardoor jullie een reëel risico lopen om zich te bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (met negatieve gevolgen voor de fysieke en mentale gezondheid van jullie kinderen, waarvan er twee extreem kwetsbaar zijn omwille van respectievelijk ernstige psychische problemen en een geboren afwijking aan de borstkas) of op een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst

U vreest dat u of uw kinderen vermoord of ontvoerd zullen worden indien jullie zouden terugkeren naar Irak, nadat u in het verleden al eens ontvoerd en gemarteld werd door onbekenden en nadat u bevolen werd om uw huis te verlaten.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ten aanzien van Irak, uw land van nationaliteit, een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend en beweert te zullen kennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw gehele asielrelaas getekend wordt door een gebrek aan logica en aannemelijkheid, hetgeen nefast is voor de geloofwaardigheid ervan. Zo is het om te beginnen al totaal onduidelijk waarom juist u het slachtoffer werd van zulke verregaande vervolging, en wie het dan precies waren die u op deze manier wilden vervolgen. Uit uw verklaringen blijkt dat u de eigenaar was van een kleinschalig restaurant/ snackbar, waar u kebab en gegrild vlees verkocht (CGVS Ad. II p.5). U hield zich naar eigen zeggen ver van politiek en praatte ook nooit met uw klanten over dit soort zaken (CGVS Ad. II p.6; p.10). Het is dan ook zeer vreemd dat u op een dag door onbekenden ontvoerd zou worden die zouden trachten van u bekentenissen af te dwingen over de slechte dingen die u en uw klanten gezegd zouden hebben over de milities en politieke partijen zonder enige concrete indicatie

hiertoe. Nog vreemder is echter dat daarna, wanneer u weigert te bekennen, men besluit om u gewoon weer vrij te laten zonder uitleg en zonder concrete verdere instructies voor de toekomst (behalve dan dat u tegen niemand mag vertellen wat er gebeurd is) (CGVS Ad. II p.12). Het oogmerk en de logica van uw ontvoerders -van wiens identiteit u overigens nog steeds geen idee heeft- blijft dan ook een raadsel. Hetzelfde geldt voor de twee onbekenden die zes maanden later aan uw deur staan en u gebieden uw huis te verlaten. Wie ze zijn en waarom ze zouden willen dat u uw huis verlaat, is totaal onduidelijk. Niettegenstaande deze onduidelijkheden, besluit u echter toch meteen te gehoorzamen en verlaat de volgende dag uw huis, om vervolgens onder te duiken bij een vriend in afwachting van uw definitieve vertrek uit Irak. Tot op heden weet u nog altijd niet waarom juist u gevisieerd werd (al denkt u wel dat het te maken heeft met het feit dat u een restaurant uitbaatte) en weet u ook nog altijd niet wie u viseerde (al denkt u wel dat het leden waren van de milities of de partijen) (CGVS Ad. II p.7; p.10). Dit hele verhaal mist logica en aannemelijkheid, hetgeen sterke twijfels doet rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas

Deze twijfels worden nog meer gevoed door een aantal tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw vrouw, en tegenstrijdigheden tussen uw eigen verklaringen onderling. Zo vertelt u bij de DVZ dat u, nadat u vrijgelaten werd en enkele dagen later geopereerd werd aan uw verwondingen, nog anderhalve maand tot twee maanden thuisbleef (zie administratie dossier: CGVS-vragenlijst Ad.). Uw vrouw vertelt bij de DVZ hetzelfde (zie administratie dossier: CGVS-vragenlijst As.). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS vertelt u dan weer dat u na uw operatie slechts één week tot tien dagen thuisbleef (CGVS Ad. II p.6), even later zijn dit vijftien tot twintig dagen geworden (CGVS Ad. II p.6; p.12) en nog later zijn het vijftien dagen tot één maand (CGVS Ad. II p.13). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen m.b.t. de tijd die u thuiszat na uw operatie, zegt u het niet goed meer te weten (CGVS Ad. II p.12). Deze uitleg is geenszins in staat om bovenstaande tegenstrijdigheid op te heffen. Voorts verklaarde u bij de DVZ dat u aan niemand wilde vertellen wat er u werkelijk was overkomen en dus verklaarde u uw verwondingen door aan uw kinderen wijs te maken dat u met de auto overkop was gegaan (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst Ad.). Ook uw vrouw zegt bij de DVZ dat jullie de kinderen vertelden dat u een auto-ongeluk had gehad (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst As.). Bij het CGVS spreekt u nog steeds over een auto-ongeluk, zij het wel op een andere manier, met name zegt u dat u de kinderen niet vertelde dat u overkop was gegaan maar wel zelf werd aangereden door een auto (CGVS Ad. II p.12). Uw vrouw daarentegen zegt niets meer over een auto-ongeval, maar wel over een fietsongeval. Meer bepaald zou zij de kinderen verteld hebben dat u gevallen was met de fiets (CGVS As. II p.9). Geconfronteerd met het eerdere verzinsel dat u een auto-ongeval zou gehad hebben, reageert zij door te zeggen dat ze zich niet meer goed kan herinneren wat ze de kinderen precies had wijsgemaakt doordat ze zich in zo'n gestresseerde toestand bevond (CGVS As. II p.9). Het is echter niet geloofwaardig dat ze zich dit wel nog zou kunnen herinneren bij haar DVZ-interview, maar later niet meer tijdens haar persoonlijke onderhoud op CGVS. Bijgevolg is dit opnieuw geen afdoende verklaring voor de voornoemde tegenstrijdigheid. U vertelt initieel ook dat u bedreigd werd aan de deur van uw huis en diezelfde dag nog begon met uw paspoorten te regelen (CGVS Ad. II p.6). Even later vertelt u dan weer dat u pas twee of drie dagen later uw paspoorten begon te regelen (CGVS Ad. II p.14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring ontkent u deze ooit gedaan te hebben (CGVS Ad. II p.14). Het louter ontkennen van een eerdere verklaring is uiteraard niet in staat om de tegenstrijdigheid op te heffen. Bovenstaande tegenstrijdigheden doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast zijn er nog enkele divergenties en bizarre feiten, waarvoor jullie telkens een uitleg trachten te geven die weinig overtuigend is. Zo verklaart u ook dat u omstreeks 19u thuiskwam na de ontvoering, en dat uw kinderen op dat moment aan het slapen waren (CGVS Ad. II p.12). Ook uw vrouw zegt uitdrukkelijk : "mijn kinderen waren aan het slapen, ze hebben het niet gezien op de moment zelf." (CGVS As. II p.8). Dit is opmerkelijk gezien uw oudste zoon op dat moment al 13 jaar oud was. Wanneer er aan uw vrouw gevraagd wordt of het gebruikelijk was dat jullie 13-jarige zoon om 19u al lag te slapen, zegt zij dat zij niet bedoelde dat de kinderen echt aan het slapen waren maar wel bedoelde dat ze elk op hun slaapkamer waren (CGVS As. II p.9). Opnieuw klinkt deze uitleg gekunsteld en weinig overtuigend. Bovenstaande ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tot slot dient ook opgemerkt te worden dat verschillende onderdelen van uw asielrelaas weinig doorleefd en vaag blijven. Bijvoorbeeld wanneer u praat over uw ontvoering en de plaats waar u werd vastgehouden. U zegt dat u naar een huis werd gebracht, maar u weet niet waar. Gevraagd hoe de ruimte er uit zag waar u werd opgesloten, antwoordt u: "een kamer" (CGVS Ad. II p.9). Gevraagd of er meubels in die kamer stonden, zegt u het niet meer te weten (CGVS Ad. II p.9). Ook wanneer u vertelt over de twee onbekenden die aan uw deur kwamen om u te bevelen uw huis te verlaten, blijft u

uitermate vaag en aan de oppervlakte. U weet niet wie de twee mannen waren, noch of het dezelfde waren als uw ontvoerders (CGVS Ad. II p.13). U weet zelfs niet of ze uniformen droegen of niet, en wijst hierbij steeds op het feit dat het donker was buiten en u dus niet goed kon zien (CGVS Ad. II p.13-14). Dit gebrek aan detail en doorleefdheid zet zich voort wanneer u praat over de periode waarin u ondergedoken leefde bij uw vriend M.. Zo kent u niet eens de volledige naam van uw vriend (CGVS Ad. II p.15). U wijst er ook op dat M. in een klein huis leefde, met maar twee kamers en een keuken, en hij zelf ook een vrouw en drie kinderen had. Wanneer u dan gevraagd wordt hoe jullie allemaal in dat kleine huisje pasten wanneer ook u met uw gezin van zes daar ging wonen, antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat het voor niet zo een lange periode was dat u daar ging wonen (CGVS Ad. II p.15). Geconfronteerd met het feit dat twintig dagen toch niet zo een korte periode is, antwoordt u dat M. een klein plaatsje voor jullie had vrijgemaakt (CGVS Ad. II p.15). Bovenstaande vage en weinig doorleefde verklaringen kunnen het CGVS geenszins overtuigen. Bijgevolg kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het geheel van de problemen in Irak die tot uw vertrek zouden hebben geleid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/CountryGuidanceIraq2019.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter

door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraq.securitysituation20190312.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easocoireportiraqsecuritysituation202010300.pdf> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidsstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen

van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof

oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Iraakse verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de documenten en stukken die u voorlegde betreffende de problemen die u en uw gezin in Griekenland hebben gekend en de algemene situatie in Griekenland, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS deze stukken in rekening heeft gebracht bij het nemen van deze beslissing, waarin wordt erkend dat u en uw familie zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunnen stellen. Deze stukken hebben geen betrekking op jullie vrees ten aanzien van jullie land van nationaliteit, Irak. Wat betreft de stavingsstukken aangaande de medische problemen van u en uw gezinsleden, met name aangaande uw gehoorproblemen, de borstafwijking van Ahmed, de nierproblemen van uw vrouw, en de psychische problemen van Am., dient te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw deze elementen aanhalen als beletsel voor een terugkeer van jullie gezin naar Irak. De psychische attesten van Am. vermelden dat hij zwarte gedachten heeft en weigert naar school te gaan. Am. zijn problematische psychische toestand zou veroorzaakt zijn door de algemene onstabiele situatie in Irak (zonder dat er een expliciete link wordt vermeld met uw asielrelaas), door de traumatische tocht naar Europa en de onzekere situatie waarin u en uw gezin zich momenteel bevinden. Uitdrukkelijk gevraagd naar een eventuele vrees in hoofd van de kinderen bij terugkeer naar Irak, verwijst u enkel naar de problemen van uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas (CGVS Ad. II p.7). Ook uw vrouw zegt dat ze vreest dat de kinderen ontvoerd of vermoord zullen worden omwille van de bedreigingen die u kreeg, omdat de milities en de maffia's in Irak ook de familie vervolgen van de persoon die ze willen raken (CGVS As. II p.6).). Het louter hebben van medische problemen zonder verdere indicaties dat u omwille van deze problemen vervolging vreest, is dan ook niet voldoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming zoals ook uit de EASO guidance note blijkt die aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Wat betreft de medische problemen van u en uw gezinsleden dient dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS is omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België bevoegd om een heronderzoek ten aanzien van het land van nationaliteit te voeren op basis van de individuele en actuele situatie van de verzoeker en de situatie in het land van nationaliteit. Het CGVS houdt bij het heronderzoek rekening met de status die eerder door een andere lidstaat verleend werd, maar is er niet door gebonden. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat u er niet in slaagt aan te tonen dat er ten aanzien van uw land van herkomst, Irak, in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in

de zin van artikel 48/3 Vw. dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4 Vw. bestaat."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de "Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekers ontwikkelen het middel als volgt:

"A. TOEKENNING VAN DE INTERNATIONALE BESCHERMING OP BASIS VAN DE PROBLEMEN MET DE MILITIES

Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoekers niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoekers omdat:

- *Het gedrag van de militias met zijn ontvoering en zijn vrijlating onlogisch is.*
- *Er bestaan tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen aan DVZ en aan het CG VS.*
- *Verzoeker lacunaire verklaringen heeft afgelegd over zijn detentie, de mensen die hem hebben ontvoerd, en zijn verblijf bij zijn vriend.*

Verzoekers menen dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekers weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoekers, ten eerste dat ze een oprechte inspanning hebben geleverd om hun asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hen het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om hun verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

I. Aangaande de houding van de militias

Verzoeker volhardt met zijn verklaringen, volgens de welke hij werd ontvoerd en ondervraagd gedurende drie tot vier uren door onbekende mannen. Gedurende deze ondervraging werd hij gevraagd of hem of andere cliënten slechts gesproken hadden over de militias of de partijen (gehoorverslag. p. 10): [...]

Deze vervolgingen en de vrees voor vervolging zijn dus politiek gemotiveerd in de zin van artikel 48/3, §4. e) van de wet van 15 december 1980: [...]

In specie, die politieke opinies worden toegeschreven aan verzoeker, die geen politieke activiteiten heeft.

Verzoeker heeft echter geen verdere informatie van zijn ontvoerders gekregen, hetzij dat iemand hem vals had beschuldigd, of hetzij dat de militias specifieke interesse voor een van zijn klanten hadden (gehoorverslag, p.10): [...]

Ter herinnering had verzoeker zijn restaurant sinds meer dan 20 jaren en had dus vaste klanten, die misschien de militias interesseerden (gehoorverslag pp. 5-10).

Verzoeker heeft geloofwaardige mogelijke hypothesen naar voren gebracht om de oorzaak van zijn problemen uit te leggen. Hij is bovendien zeker dat het milities leden waren.

Dat verzoeker geen duidelijke oorzaak kan geven of dat de milities geen verdere instructies voor de toekomst gaven, kan hem niet worden verweten.

De verzoekende partij is van mening dat het feit dat hij geen specifieke profiel heeft, onvoldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Immers, volgens Artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet: [...]

De appreciatie van het CGVS is uiteindelijk vooral subjectieve, en houdt geen rekening met de veiligheidscontext in Iraq alsook de sterke aanwezigheid van de milities en hun gewelddadige en willekeurige karakter (zie infra).

2. Aangaande de tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen

Ter herinnering, artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zegt dat: [...]

Dit artikel is duidelijk, en vereist dat de beschermingsfunctionaris die vindt dat verzoekers lacunaire of tegenstrijdige verklaringen aflegde, hen confronteert, om zeker te zijn van de relevantie van die vermeende lacunes - tegenstrijdigheden: [...]

Daarom, was het aan de bescherming officier over de tegenstrijdigheden verzoekers te confronteren. Door geen confrontatie uit te voeren, schendt hij zijn verplicht die artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 hem toeschrijft.

In casu merkt de verzoekende partij op dat ondanks hun meerdere onderhouden zijn er slechts een beperkt aantal van tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen, en dat deze tegenstrijdigheden onvoldoende zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen.

Verzoekers bevestigen dat verzoeker ongeveer een maand en half na de operatie thuis bleef, en dat ze aan de kinderen uiteindelijk zeggen dat verzoeker een fiets ongeluk had. Ze bevestigen ook hun verklaringen volgens de welke verzoeker de paspoorten ongeveer twee dagen na de bedreigingen begon te regelen.

Wat betreft de eerste tegenstrijdigheid, betreurt verzoeker zijn vergissing en bevestigt de verklaringen afgelegd bij DVZ, namelijk tussen een maand en twee maanden. Verzoeker wenst Uw Raad uit te leggen dat hij het moeilijk heeft deze periode te herinneren.

In dit verband, uit de beschikbare informatie blijkt dat : [...]

Uw Raad heeft al geoordeeld dat: [...]

Wat betreft de tweede tegenstrijdigheid, willen verzoekers verduidelijken dat ze hadden besloten aan de kinderen te zeggen dat verzoeker een auto-ongeluk had. Dit is ook wat de milities hadden gezegd dat verzoeker moest zeggen. Echter heeft verzoekster haar kinderen uiteindelijk gezegd dat verzoeker een fiets ongeluk had, sinds verzoeker soms naar werk met de fiets ging. Verzoekers zijn niet meer zeker hoe ze exact het hebben geformuleerd, of verzoekster heeft verteld dat een auto bij het ongeluk was betrokken, of niet, en wat was daarna, op andere gelegenheden, precies aan de kinderen gezegd. Dit is aannemelijk gezien het tijdsverloop, namelijk driejaren, alsook de erbarmelijke ervaring in Griekenland. Dit kan de verschillen tussen de verschillende onderhouden uitleggen.

Wat betreft de derde tegenstrijdigheid, wilde verzoeker niet zeggen dat hij dezelfde dag het paspoort begon te regelen, omdat zoals gezegd is de paspoortdiensten in de avond gesloten (gehoorverslag, p. 14): [...]

Het was meer een manier om te zeggen dat hij op die avond begon na te denken over het regelen van de paspoorten.

Gezien de bovenstaande elementen en het beperkte aantal van tegenstrijdigheden is de verzoekende partij van mening dat het grief van het CGVS in verband met de tegenstrijdigheden te strikte is.

Zou er nog onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat hen het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: [...]

Volgens vaste rechtspraak: [...]

3. Aangaande het feit dat de kinderen van verzoeker al in bed waren

De verwerende partij vindt het merkwaardig dat de kinderen aan het slapen waren toen verzoeker omstreeks 19u thuiskwam na de ontvoering. Verzoekers volharden met hun verklaringen volgens de welke dit was een manier te zeggen dat de kinderen al in hun kamers waren. De verzoekende partij is van mening dat deze conclusie van het CGVS zeer subjectieve is en onvoldoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van hun verklaringen, des te meer dat beide verzoekers dezelfde verklaringen hebben afgelegd op een detail.

4. Aangaande de lacunaire verklaringen van verzoeker

Uiteindelijk verwijt de verwerende partij verzoeker weinig doorleefde en vage verklaringen aangaande de plaats van detentie, de twee onbekenden, alsook zijn verblijf bij zijn vriend.

In dit verband moet worden opgemerkt dat het criterium van de spontaniteit slechts een van de indicatoren is om de geloofwaardigheid van de verklaringen van een asielzoeker te beoordelen. Het loutere feit dat een verzoeker in zijn verklaringen geen spontaniteit aantoont, laat het CGVS niet toe de aangevoerde feiten niet als vaststaand te beschouwen zonder met andere middelen (specifieke vragen) te hebben getracht de informatie te verkrijgen die nodig is om zich een oordeel te vormen over de realiteit van zijn of haar verklaringen.

In casu merkt de verzoekende partij dat de bescherming officier weinig vragen heeft gesteld, en heeft geen van de vragen herhaald. Er werden ook geen opmerkingen gemaakt waardoor verzoeker duidelijk zou hebben kunnen begrijpen dat de beschermingsambtenaar op meer concrete details wachtte.

De verzoekende partij wenst in dit verband naar de pertinent uittreksels van het onderhoud verwijzen: [...] (gehoorverslag, p.9)

In verband met de vraag of er meubels in de kamer waren, heeft verzoeker ten eerste een negatief antwoord gegeven (dat de verwerende partij in haar beslissing zwijgt). Zijn toegevoegde zin dat hij 'het niet meer weet' is meer een algemeen antwoord die weerspiegelt zijn psychologische moeilijkheden om deze pijnlijke gebeurtenissen zich te herinneren.

In het bijzonder blijven de vragen van de bescherming officier wat betreft het verblijf van verzoekers bij hun vriend zeer vaag. [...] (gehoorverslag, p.15).

Verzoeker heeft blijkbaar niet begrepen dat hij verdere praktische details moest geven, en heeft dus kort beantwoorden aan de vragen van de bescherming officier die zeer vaag of beperkt waren.

Wat betreft de twee onbekende zou verzoeker immers moeilijk hebben meer details te geven. Zoals duidelijk uitgelegd bij het CGVS, kwamen mannen rond 22u30, het was dus al donker.

Verzoeker wenst te verduidelijken dat ze dan bij de poort van de binnenplaats stonden. Er was dus een drie-meter afstand tussen hen en verzoeker wat uitlegt dat hij niet zo duidelijk kon zien.

Als gevolg moet de bestreden beslissing ten minste worden vernietigd voor verder onderzoek van die gebeurtenissen, zou Uw Raad van mening zijn dat er onvoldoende elementen zijn om te besluiten tot de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen, in het bijzonder de foltering en het verblijf bij zijn vriend.

B. TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING OP BASIS VAN DE VEILIGHEIDSSITUATIE IN BAGDAD

In subsidiaire orde, vragen verzoekers dat hen de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat zijn een reëel risico zullen lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

Op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet: "§2. Ernstige schade bestaat uit (...) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In haar arrest Diakité, omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict als "een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden" (HvJ, 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, para. 28).

De verwerende partij baseert zich op het rapport "EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation" van maart 2019 en oktober 2020, alsook de "COI Focus Irak Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van maart 2020, om te concluderen dat de verzoekers in Bagdad veilig kunnen wonen.

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie.

- *Aanwezigheid van ISIL en geweld door ISIL in de hoofdstad*

Volgens het CGVS, "Nadat het aanzienlijk verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Bagdad Beits' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode" (bestreden beslissingen van verzoeker, p. 5).

Uit The EASO Country of Origin Information Report - Iraq: security situation van maart 2019 (beschikbaar op: [URL]) blijkt echter reeds dat: [...]

De laatste EASO report van oktober 2020 merkt ook een toeneming van ISIL activiteiten op: [...]

Ondanks het aanzienlijke verliezen in 2017, blijft dus ISIS actief in de hoofdstad met de capaciteit om verschillende aanvallen uit te voeren. Het blijkt uit de bovenstaande EASO verslag van oktober 2020 dat het aantal van aanvallen gepleegd door ISIS in de vorige twee jaren heeft toegenomen. De situatie blijft dus uiterst precair.

- *Geweld door de Sjiitische milities*

Naast het geweld gepleegd door ISIS, is er ook het geweld gepleegd door de sjiitische milities.

Het blijkt immers uit de bestreden beslissing dat de "de prominente aanwezige sjiitische milities [...] blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatie/ handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden" (bestreden beslissingen van verzoeker, p.6).

Deze sjiitische milities zijn gewapend, betaald en gesteund door de Iraakse regering. Terwijl ze verantwoordelijke zijn voor een belangrijke deel van de incidenten in Iraq, handelen ze straffeloos: [...]

- *Willekeurig geweld in de hoofdstad*

In de EASO Country Guidance note, kan men lezen: "Looking at the indicators, it can be concluded that indiscriminate violence is taking place in the governorate of Baghdad".

Een rapport van de Verenigde Naties betreffende de "ernstige en uitgebreide" gevolgen van het conflict in Irak op burgers zegt dat: [...]

Als gevolg zijn burgers nog steeds massaal getroffen door geweld die zich in de Iraakse hoofdstad afspeelt.

In de EASO report "Country of Origin: Irak" van maart 2019, kunnen we ook lezen dat: [...]

Zelfs als deze aanslagen vaak doelgericht zijn, maken zij dus altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het blijkt als gevolg uit de bovenstaande dat het geweld in Bagdad is niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

Het geweld kan dus als willekeurig aangemerkt worden. Dit is erkend door de verwerende partij: "aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen (...)" (bestreden beslissing van verzoeker, p.6).

- *Willekeurig geweld dermate hoog dat het de subsidiaire bescherming rechtvaardigt*

De verwerende partij is van mening dat er geen sprake is van een geweld van hoge intensiteit. Zowel het nationale asiel hof in Frankrijk als de administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg hebben echter geconcludeerd dat er sprake is van een geweld van hoge intensiteit in Bagdad:

[...]

In de EASO verslag van oktober 2020, wordt vastgesteld dat er waren 393 incidenten tussen januari 2019 en juli 2020, dus ongeveer een incident elke twee dagen: [...]

Zoals eerder vastgesteld is er een stijging in de activiteiten van ISIS in de Bagdad provincie.

ISIS is verantwoordelijk voor belangrijke aanvallen: [...]

Nog recenter hebben nieuwe aanslagen plaatsgenomen: [...]

Bovendien dient bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad niet alleen rekening te worden gehouden met het aantal te betreuen burgerslachtoffers maar ook met de impact van het geweld op het dagelijkse leven. In dit verband, sinds begin oktober 2019 gewelddadige demonstraties plaatsvinden vanwege de vreselijke socio-economische omstandigheden. De beschikbare informatie, die in het administratieve dossier, toont in dit verband aan dat de veiligheidssituatie in Bagdad volatiel is.

- *Impact van het geweld op het dagelijkse leven en stabiliteit van de situatie in Bagdad*

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet niet alleen rekening worden gehouden met het aantal te betreuen burgerslachtoffers, maar ook met kwalitatieve factoren, waar onder o.a. de impact van dit geweld op het leven van de burgers.

Deze criterium is even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden. Immers, volgens de jurisprudentie van de Europees Hof voor de rechten van de Mens [...]

Ten eerste, volgens de UNHCR (stuk 15): [...]

Ten tweede, met betrekking tot de goederen, stelt de UNHCR vast dat (stuk 15): [...]

Ten derde, wat betreft de gezondheidszorg, blijkt uit de COI FOCUS van 14 november 2018 dat (stuk 4): [...]

In de EASO verslag van oktober 2020: [...]

Vanwege deze vreselijke sociaaleconomische omstandigheden, sinds begin oktober 2019 vinden er gewelddadige demonstraties plaats.

Deze informatie tonen dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet stabiel is. De situatie fluctueert veel en kan in alleen een paar weken veranderen.

In conclusie, in het licht van de bovenstaande ontwikkelingen, lijkt het duidelijk dat er in Bagdad actueel sprake is van een uitzonderlijke intens conflict waarbij de mate van het blind geweld der mate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker door zijn aanwezigheid al daar een reeel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige bedreigingen van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Als gevolg valt verzoeker onder de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) - of ten minste in overeenstemming met artikel 48/4, §2, b) - van de Vreemdelingenwet.

Een complete en grondige lezing van de verschillende informaties die in het administratief dossier staan, zou Uw Raad aanmoedigen om op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan verzoeker op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daarop is het belangrijk te benadrukken dat overeenkomstig artikel 3 EVRM, mag niemand worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Er werd door het Europese Hof voor de Rechten van Mensen beoordeeld dat [...]

Zoals hierboven getoond, zijn er meerderen bronnen dat aantonen dat Bagdad niet veilig is."

2.2. Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers volgende stukken:

"4. COI FOCUS van 14 november 2018

5. The Washington Institute, « Militias are threatening public safety in Iraq », 14 augustus 2019 [...]

6. France Soir, « L'Irak aux mains des milices chiïtes : l'exemple du Badr », 5 oktober 2018 [...]

7. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and United Nations Assistance Mission for Iraq, "Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May - 31 October 2015", [...]

8. CNDA, « Irak : rescale aérienne à Bagdad avant le retour d'un demandeur d'asile dans sa région d'origine ne peut être assimilée à la traversée effective de la ville au sens de la jurisprudence relative à la mise en œuvre de l'article L. 712-1 c) du CESEDA. », 21 mars 2018, [...]

9. CNDA, arrest n° 17042467 van 24 januari 2018

10. CNDA, "La Cour juge que la situation prévalant à Bagdad est affectée par une violence aveugle résultant d'un conflit armé interne, qui justifie l'octroi de la protection subsidiaire.", 12 avril 2016, [...]

11. CNDA - arrest nr. 15018700 van 11 april 2016.

12. De administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg, arrest nr. 39951 van 21 juni 2018."

2.3. Bij aanvullende nota van 7 oktober 2021 voegt verweerder (middels URL) volgende stukken inzake de veiligheidssituatie in Bagdad:

- UNHCR "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq" van mei 2019;

- EASO Country Guidance Note: "Iraq" van januari 2021;

- EASO COI Report "Iraq - Security situation" van maart 2019;

- EASO Country of Origin Report Iraq: "Security situation" van oktober 2020;

- COI Focus "Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, dient erop gewezen dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 16 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

6. In het verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn verklaringen over zijn ontvoering en ondervraging door onbekende mannen en stelt hij dat hem niet kan verweten worden dat hij geen duidelijke oorzaak van zijn problemen kan geven of dat de milities geen verdere instructies voor de toekomst gaven. Hij voert aan dat hijzelf geen politieke activiteiten heeft maar dat politieke opinies aan hem worden toegeschreven.

Waar verzoeker naar zijn reeds afgelegde verklaringen verwijst kan dit niet volstaan om de terechte motiveringen in de bestreden beslissing aangaande verzoekers onaannemelijke en onlogische verklaringen over zijn ontvoerders en de reden waarom hij ontvoerd werd te weerleggen. Immers, in de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoeker niet weet waarom hij slachtoffer werd van dergelijke verregaande vervolging, noch wie hem vervolgde. Verder kan in navolging van verweerder niet worden ingezien dat verzoeker, zonder enige indicatie hiertoe, zou worden ontvoerd noch waarom men hem, nadat hij weigert te bekennen, gewoon zou vrijlaten zonder concrete instructies voor de toekomst.

De mogelijke hypothesen die in het verzoekschrift worden geopperd, met name dat iemand hem vals had beschuldigd of dat verzoekers vaste klanten de milities misschien interesseerden, betreffen zuivere veronderstellingen die verzoeker niet aantoonst en die bijgevolg niet worden aangenomen. Waar hij stelt dat hem politieke opinies worden toegeschreven, kan slechts worden herhaald dat verzoeker zelf stelde dat hij zich ver van politiek hield en er ook niet over praatte met klanten, zodat er geen enkele indicatie is om hem dergelijk profiel toe te schrijven. Verzoeker blijft bij beweringen die hij niet aannemelijk weet te maken.

Dat verzoeker niet weet met welke bedoeling hij werd ontvoerd en zijn ontvoerders niet nader kan omschrijven, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Dit geldt tevens voor de twee onbekenden die zes maanden later aan verzoekers deur staan en hem gebieden zijn huis te verlaten. Ook van deze personen weet verzoeker niet wie ze zijn noch waarom ze juist verzoeker viseerden, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas verder aantast.

7. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekers voeren zij een schending aan van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het feit dat verzoekers niet met de tegenstrijdigheden werden geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Daarenboven genieten verzoekers in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten.

Verzoekers trachten de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden (aangaande de periode dat verzoeker thuisbleef na zijn operatie, het voorgehouden auto- dan wel fietsongeval en het tijdstip dat verzoeker de paspoorten begon te regelen) te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden. De Raad stelt vast dat verzoekers' pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van hun verklaringen en louter bevestigen van één van de versies geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringen die verzoekers *post factum* nog trachten aan te brengen.

In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hen wordt verwacht dat zij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeven, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken.

De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

8. Verzoekers volharden in het verzoekschrift dat zij verklaarden dat hun kinderen al aan het slapen waren omdat dit hun manier was om te zeggen dat de kinderen al in hun kamers waren. Het louter volharden in hun verklaringen kan geen afbreuk doen aan de terechte motivering in de bestreden beslissingen dat hun verklaringen aangaande hun slapende kinderen ongeloofwaardig zijn en hun uitleg dienaangaande gekunsteld en weinig overtuigend is (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 12; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster, p. 8-9).

9. Verder stelde verweerder terecht vast dat verzoeker weinig doorleefde en vage verklaringen heeft afgelegd aangaande de plaats van detentie, de twee onbekenden en zijn verblijf bij zijn vriend.

Verzoekers beperken zich in het verzoekschrift tot het opnieuw verwijzen naar verzoekers verklaringen en wijten verzoekers korte antwoorden aan de vraagstelling.

Het louter verwijzen naar verzoekers reeds afgelegde verklaringen kan geenszins de vaststelling weerleggen dat verzoeker zich tijdens het persoonlijk onderhoud beperkte tot vage verklaringen aangaande de plaats van detentie, de twee onbekenden en zijn verblijf bij zijn vriend (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 9, p. 13, p. 15).

Wat betreft de ondervraging door de *protection officer*, kan uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker enkel blijken dat deze voldoende vragen en bijvragen heeft gesteld aangaande het verblijf van zijn vriend en dat verzoeker de kans had hier uitgebreid op te antwoorden (notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 15). Aldus kan niet blijken dat verzoekers gebrekkige en weinig gedetailleerde antwoorden aan de vraagstelling liggen.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 7 oktober 2021, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers wijzen in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie aangaande de aanwezigheid en het geweld van ISIL in Bagdad en het geweld door de sjiitische milities. De door verzoekers in het verzoekschrift aangehaalde informatie toont echter niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier en de aanvullende nota van verweerder foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Integendeel, de door verzoekers neergelegde rapporten dateren van 2015, 2018 en 2019, terwijl verweerder zijn beoordeling van de veiligheidssituatie op recentere informatie heeft gebaseerd, met name rapporten die dateren van 2019, 2020 en 2021. De door verzoekers aangehaalde landeninformatie is geenszins van aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad.

De aangehaalde rechtspraak uit Frankrijk en het Groothertogdom Luxemburg is evenmin dienstig ter weerlegging van de omstandige en actuelere analyse inzake de veiligheidssituatie in Bagdad.

Voorts volstaat de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie over de impact van het geweld op onder meer de gezondheidszorg en huisvesting niet om *in concreto* aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst zouden worden geconfronteerd met socio-economische omstandigheden die dermate precair zijn dat zij een verhoogd risico op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zouden vormen.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

13. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS